

at jeg i denne Sag ikke har set andre Forslag i Venstreblade — og for den Sags Skyld i Højreblade med — end saadanne, som indeholder et forholdsvis korrekt Referat af de Ændringsforslag, der var stillede i Udvalget af Venstre og af Højre og for Resten, tror jeg, ogsaa af Ministeren. Om det helt dækkede disse Forslag, maa jeg tilstaa, lagde jeg ikke nøje Mærke til, men den ærede Ordfører ved jo, hvilke Forslag der har været stillede i Udvalget, og Venstre hæfter ikke for andre. Hvis der har staaet andet i Bladene, er det i hvert Fald ikke Venstres Forslag. Men jeg forstaaer ikke rigtig Spørgsmaalet, for der har ikke i Udvalget, heller ikke for den ærede Ordfører, nogen Sinde kunnet være Tvivl om, hvordan Venstres Standpunkt var overfor det Forhold, den ærede Ordfører talte om. Vi har Gang efter Gang ogsaa i Udvalget hævdet, og deri er vi i Overensstemmelse med, hvad det ærede Medlem fra Rønne sagde i Eftermiddags, at der allerede nu var fornøden Hjemmel for Kommunalbestyrelserne til at foretage en Række Foranstaltninger. Det har vi jo set. Det ærede Medlem fra Rønne sagde, at det var egentlig overflødig af os at stille det Ændringsforslag, der gav dem Bemyndigelse dertil, for den Bemyndigelse havde de sikkert i Forvejen, i hvert Fald gik han ud fra, at navnlig Købstadkommunerne havde den. Det er vi ogsaa gaaet ud fra, og det er hævdet i Udvalget Gang efter Gang, at det var overflødig. Men da det saa blev nævnt, at det dog kunde være tvivlsomt, om navnlig Landkommunerne kan foretage Foranstaltninger uden at spørge Amsraadet, sagde vi: Vi skal gerne være med til at hæve den Tvivl, der nu synes at komme frem om dette, og saa stillede vi det Ændringsforslag, som, det erkender jeg, kom, efter at de andre Ændringsforslag var stillede. Der er altsaa ikke nogen Uoverensstemmelse heri, tværtimod.

Maa jeg saa, naar jeg vender mig til den højtærede Minister, udtale min Tilfredshed med, at der i Virkeligheden kun var eet Punkt i Venstremindretallets Ændringsforslag, hvor den højtærede Minister var uklar over, hvad Meningen var, og jeg er for Resten tilbøjelig til at tro, at den højtærede Minister endda heller ikke der var uklar over Meningen, men at han blot mente, Indholdet kunde maaske forstaaes paa forskellige Maader. Det var Bestemmelsen om Udskrivningen af Tillægsskatten, som vi har kaldt den, og som for Resten ogsaa Ministeren kaldte den i sit Forslag. Her mente Ministeren, at de Ord,

der er brugte, kunde forstaaes, som om Kommunalbestyrelserne kunde vælge en af de mange Skatter, der er nævnte, og lægge Tillægsskatten enten alene paa Hartkorn, paa Ejendomsskyld eller paa personlig Kommuneskat. Jeg ved ikke, om Bestemmelsen kan læses paa den Maade. Det er i alt Fald ikke Meningen. Der er ingen i Udvalget, der har kunnet være i Tvivl om, hvad Meningen var, og jeg mener for Resten, at det ogsaa fremgik af, hvad jeg sagde, da jeg havde Ordet til Begrundelse af Ændringsforslagene, nemlig at det er Meningen, at der skal tages den samme procentvise Forhøjelse af samtlige de Skatter, som er nævnte der. Det ligger ogsaa i Udtrykket, at det er en Tillægsskat til disse Skatter. Men jeg kan ogsaa gerne illustrere, hvad der er vor Mening. Hvis man i en Landkommune — jeg holder mig til Landkommunerne, da det maaske er der, der kunde være mest Tvivl — har fordelt Skatterne i det Forhold, at man lægger $\frac{2}{3}$ af den Skat, der skal udskrives, som Skat paa Formue og Lejlighed og den ene Trediedel som Skat paa fast Ejendom, og hvis man da tænker sig, at der i vedkommende Kommune til det her berørte Øjemed er Brug for f. Eks 6,000 Kr., vil det sige, at saa skal de 4,000 Kr. lægges paa Formue og Lejlighed, og de 2,000 Kr. lægges paa fast Ejendom, og selvfølgelig skal de 2,000 Kr. paa fast Ejendom igen fordeles imellem Ejendoms-skylden og Hartkornsskatten i det Forhold, i hvilket man ellers fordeler alle de øvrige faste Ejendomsskatter, som man har i Kommunen. Det synes jeg egentlig fremgaar meget klart af Ændringsforslaget. Men jeg har ikke noget som helst imod at sige det saa tydeligt, som det kan siges, ogsaa ved at forklare det ved et Eksempel. Jeg synes yderligere, det fremgaar deraf, at vi udtrykkelig har brugt den Vending i vort Forslag, at med den Del af Tillægsskatten, der „herefter“ — altsaa efter at det er delt mellem forskellige Skatter — skal udskrives som personlig Kommuneskat, skal der forholdes paa den og den Maade, som der er nævnt. Ogsaa deraf, synes jeg, maa det fremgaa med tilstrækkelig Tydelighed, at der selvfølgelig ikke er Tale om at vælge imellem forskellige Skatter, men at der er Tale om en Tillægsskat til samtlige Skatter.

Det var mig en Tilfredsstillelse, at den højtærede Minister ikke fandt noget andet at indvende imod hele den Maade, vi havde formet de forskellige Paragraffer paa. Det kan vi kun være tilfredse med. Det er nemlig ikke slet saa let at sidde